

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
JudecătoriSvetlana Filincova,
Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Musteață Ruslan, în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Musteață Elena către Musteață Ruslan cu privire la majorarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori și cererea reconvențională înaintată de către Musteață Ruslan către Musteață Elena cu privire la micșorarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Musteață Ruslan și menținută hotărârea Judecătoriei Drochia (sediul central) din 09 iunie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 24 octombrie 2016, reclamanta Musteață Elena, a înaintat o acțiune civilă către Musteață Ruslan cu privire la majorarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin hotărârea judecătoriei Drochia dm 05 august 2011, a fost încasat de la Musteață Ruslan, în beneficiul lui Musteață Elena, pensie pentru întreținerea copiilor minori XXXX și XXXX în sumă bănească fixă în mărime totală de 1000 lei lunar, începând cu data de 16 mai 2011, până la majoratul copiilor sau modificării stării materiale a părinților.

Reclamanta a solicitat să fie modificat cuantumul pensiei alimentare pentru întreținerea copiilor minori, încasându-se de la Musteață Ruslan în beneficiul reclamantei Musteață Elena pentru întreținerea copiilor minori pensia alimentară în mărime de câte 2000 lei lunar.

La data de 15 decembrie 2016, Musteață Ruslan a înaintat o cerere reconvențională către Musteață Elena cu privire la micșorarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivarea acțiunii înaintate, Musteață Ruslan a invocat că se află într-o stare materială dificilă, are la întreținere 2 copii minori, la moment se află în concediu pentru îngrijirea copilului până la 01 mai 2018, primind o indemnizație pentru îngrijirea copilului în sumă de 550 lei. Locuiește împreună cu părinții, nedispunând de locuință proprie.

Reclamantul pe acțiunea reconvențională Musteață Ruslan a solicitat emiterea unei hotărâri judecătorești prin care să fie admisă cererea reconvențională și să fie micșorat cuantumul pensiei alimentare, să fie încasat de la Musteață Ruslan în beneficiul lui Musteață Elena pensia alimentară pentru întreținerea copiilor minori

XXXX și XXXX, în sumă bănească fixă în mărime de câte 500 lei lunar, iar cererea înaintată de Musteață Elena cu privire la majorarea pensiei pentru întreținerea copiilor să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin hotărârea Judecătorei Drochia (sediul central) din 09 iunie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Musteață Elena către Musteață Ruslan cu privire la majorarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori a fost admisă parțial, cu majorarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori de la 1 000 lunar la 1 900 lei lunar pentru ambii copii. Acțiunea reconvențională înaintată de către Musteață Ruslan a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2017, a fost respinsă cererea de apel depusă de Musteață Ruslan și menținută hotărârea Judecătorei Drochia (sediul central) din 09 iunie 2017.

La data de 10 ianuarie 2018 (prin intermediul oficiului poștal), Musteață Ruslan a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea inițială să fie respinsă, iar acțiunea reconvențională să fie admisă.

În motivarea recursului declarat, Musteață Ruslan a reiterat motivele de fapt ale cauzei și a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea materială și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Musteață Ruslan, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Musteață Ruslan, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra

reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Musteață Ruslan.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Musteață Ruslan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu